

førelsen af tvungent langt Lejemaal vilde forrykke Panthavernes Sikkerhed i de paa-gældende Ejendomme.

Det lader sig saaledes efter vor Formening ikke forvente, at Landstinget nu snarere end tidligere skulde gaa ind hverken paa Indførelse af Fæstetvang eller et langt Lejemaal.

Under disse Omstændigheder tro vi, at det heller ikke nu vil være formaalstjenligt længere at fastholde Forslagets Bestemmelse om tvungent langt Lejemaal, ligesom vi med de oprindelige Forslagsstillere maa være af den Formening, at man kan opnaa Lovforslagets Hovedhensigt uden at gøre noget Indgreb i de nugældende Regler for Opfigelse.

Forøvrigt tilfigter vort Vædringsforslag i det væsentlige kun en klarere Redaktion af nogle af Lovforslagets enkelte Bestemmelser.

Et andet Mindretal (N. Andersen og Scheel) tror ikke, at der i de bestaaende Lejeforhold for Huse, saaledes som de i Virkeligheden eksistere, er nogen Anledning for Lovgivningsmagten til at skride ind paa dette Omraade, idet det ikke er os bekendt, at der tilføjes Lejeren nogen Forurettelse; men paa den anden Side lader det sig heller ikke nægte, at Lovgivning ikke afgiver nogen Garanti for, at der kunde tilføjes Lejere af Huse den Uret, at de imod deres Ønske kunne komme til at fraslytte Lejehuse, som de have gjort større eller mindre Beføstninger paa, uden at de have noget Retsskrav paa Erstatning for de gjorte Beføstninger. For at afhjælpe denne Mangel have vi ved tidligere Behandling af denne Sag stillet Forslag gaende ud paa, at det ved Lejemaalets Indgaaelse skulde bestemmes i Kontrakten, hvilken Erstatning der i Tilfælde af ufrivillig Fraslytning skulde tilkomme Lejeren. Dette Forslag fandt imidlertid hverken i Folketinget eller i Landstinget tilstrækkelig Tilslutning, og vi finde os derfor ikke foranledigede til atter at fremkomme med det.

Hvad angaar Udvalgets Flertalsforslag, da falder dette jo i to Hoveddele; den ene angaaende Erstatning for Forbedringer af Huse eller dertil hørende Forblodder; det andet om Indførelse af lange Lejemaal. Hvad det første angaar, da er det kun for saa vidt forskellig fra vort tidligere opstillede Forslag, at det vil indføre det vidtløftige Apparat til at udfinde Erstatningens Størrelse, medens vort Forslag har gaaet ud paa, at Erstatningens Størrelse skulde bestemmes af Parterne selv.

Hvad angaar Indførelse af lange Lejemaal, da mene vi, det er forgæves at arbejde videre derpaa.

Vædringsforslag.

Af Flertallet (Bosjen, Clausen, Welker, E. C. Larsen, Leth, Røhr, Dusen, E. Petersen og A. Sørensen):

Lovforslagets §§ 1, 2, 3, 4, 7 og 9 affattes saaledes:

§ 1.

Naar en Fæste- eller Lejehusmand paa Landet — herunder indbefattet Lejeren af en ubebygget Huslod, for saa vidt denne er særlig matriculeret — i sin Besiddelse, enten ifølge kontraktmæssigt Paalæg af Ejeren eller uden saadant, har istandsat eller af nyt opført saadanne Bygninger paa Grunden eller Lodden, som ere nødvendige til dennes Drift eller til Husets Behoelse, bør der ved Fra trædelser gives ham eller hans Arvinger Erstatning derfor af Jorddrotten, hvori dog Værdien af de Materialer eller andre Tilskud, som Husbonden bevislig maatte have forstrakt ham med til dette Brug, bør komme til Afdrag.

Det samme gælder med Hensyn til saadanne Tilbygninger og Forøgelse af det mur- og nagelfaste Inventarium, som, selv om de ikke kunne anses for strengt taget nødvendige til Jordens Drift, dog maa er kendes for at være hensigtsmæssige, naar de uomtvistelig have forøget Husets almindelige Handelsværdi.